

4. Jedyń zarzut na podstawie art. 272 TFUE, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja doprowadziła, w szczególności z powodu błędu stwierdzonego w wykładni obowiązującego prawa i praktyki dyskryminacyjnej, do nieprawidłowej wykładni i naruszenia zobowiązań umownych wobec strony skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. 2013, L 347, s. 81).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2020 r. – Huhtamäki/Komission

(Sprawa T-134/20)

(2020/C 161/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Huhtamäki Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciele: M. Struys i F. Pili, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2019 r., o odrzuceniu, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹), złożonego przez skarżącą w dniu 13 listopada 2019 r. wniosku potwierdzającego dotyczące udzielenia dostępu do dokumentów na podstawie tego rozporządzenia;
- nakazanie Komisji Europejskiej udzielenia skarżącej dostępu do jawnych wersji dokumentu zawierającego wykaz beneficjentów indywidualnych interpretacji prawa podatkowego (tax rulings) dostarczonego przez Luksemburg w dniu 22 grudnia 2014 r. w odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 19 czerwca 2013 r. i przywołanego w pkt 4 wydanej przez Komisję w dniu 7 marca 2019 r. decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie dotyczącej pomocy państwa SA.50400 (2019/NN-2) – Luksemburg – Domniemana pomoc państwa na rzecz Huhtamäki, a także do przyjętych przez organy luksemburskiej administracji podatkowej indywidualnych interpretacji prawa podatkowego (tax rulings), o których mowa w pkt 4 i 7 tej decyzji Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego miała dopuścić się Komisja uznając, że przyjęte w orzecznictwie ogólne domniemanie nieujawniania ma zastosowanie do złożonego przez skarżącą wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że, przy założeniu, iż domniemanie nieujawniania ma zastosowanie w niniejszym przypadku (quod non), brak jakiegokolwiek możliwego naruszenia interesów chronionych przez art. 4 ust. 2 akapity pierwszy i trzeci rozporządzenia nr 1049/2001 stoi na przeszkodzie przyjęciu takiego domniemania (część pierwsza zarzutu drugiego). Skarżąca podnosi ponadto, że w każdym razie ciężar obalenia tego domniemania jest przeniesiony, gdyż nadrzędne względy związane z interesem ogólnym uzasadniają ujawnienie dokumentów, których dotyczą złożone wnioski (część druga zarzutu drugiego).

3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że Komisja naruszyła usankcjonowany w art. 296 TFUE obowiązek uzasadnienia, jak również przysługujące skarżącej prawo do dobrej administracji, które zostało usankcjonowane w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r., w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

**Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2020 r. – Vulkano Research and Development / EUIPO – Ega
(EGA Master)**

(Sprawa T-135/20)

(2020/C 161/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci V. Wellens i C. Schellekens)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „EGA Master” – unijny znak towarowy nr 5 835 558

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie R 1038/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z wyjątkiem ustalenia, że rejestrację zakwestionowanego unijnego znaku towarowego należy utrzymać dla towarów „metale nieszlachetne i ich stopy”, należących do klasy 6;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 w związku z art. 60 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Oczywisty brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.